

הוא רמז, ח', למדת ח' שהיא הוד. נ"ה, רמז שנתקן נצח והוד. כ"ו, רומז על מספר שם המיוחד, שנתקן ע"י החשמונאים, עכ"ד. ואפשר, כי הנה כתוב במגילת אנטיוכוס, כי בתחילה בא ניקנור והרגו יוחנן, ואח"כ בא בגריס הרשע פעמים והצר והרע מאד לישראל, ופרץ י"ג פרצות במקדש, ולבסוף שרפוהו באש, עש"ב. ואפשר, דפרץ י"ג פרצות גימט' אח"ד, שכונתו להתריס נגד אח"ד, כביכול. ונשרף באש, בזכות מנורה גימט' א"ש, כי רצו לבטל הדלקת מנורה, ולזה טמאו כל השמנים, כמ"ש הרב ב"ח סוף סימן תר"ע והבאתיו לעיל. ושמו הרע שהוא בגריס גימטריא רע"ה, ועם נקנור גימט' הרעו"ת, כמנין בגריס נקנור. והנה, יש בתוכחות תרע"ו אותיות, כמ"ש הרב לב אריה. וכנגדן שם הויה כ"ו, פעמים כ"ו גימט' תרע"ו, ועם הכולל עזר"ת, להנצל מהתוכחות, ואפשר זה רמז הכתוב במזמור שיר חנוכה, שדרשוהו על נס חנוכה, שמע ה' וחנוני, ה' היה עזר לי, כלומר, שיגן עלינו ה' המיוחד, אשר כ"ו פעמים כ"ו גי' עזרת, להנצל מהתוכחות שיש בהם תרע"ו אותיות, ומיד הרשעים נקנור בגריס שגי' הרעו"ת. וז"ש, שמע ה' לחירופי הרשעים הללו, וחנוני, ה' היה עזר לי, כי השם המיוחד כ"ו פעמים כ"ו גי' עזר"ת, וזהו, היה עזר ל"י:

ועוד כתב הרב ברכת שמואל משם הרב שפתי כהן על התורה, אותו שמן שיצק יעקב על האבן אשר שם מראשותיו נתגלה לו אותו הפך, וראה יעקב כל הנסים שנעשו בפך זה, שנמשחו בו כלי המקדש ומשכן, ובו נמשחו כל המלכים, וזה היה כד השמן של אליהו ועובדיה, ונגנו לדורות לעה"ב. וכתב עלה הרב הנזכר, ופשוט בעיני, שגם אותו הפך נתגלה לבני חשמונאי שהיה חתום בחותמו של כהן גדול הוא אהרן הכהן, דכתיב, זה לי לדורותכם, לעה"ב, ובו הדליקו ח' ימים לצרכם, לרמוז שנתקן מדה ח' שהוא הוד, והמותר נגנו לעה"ב. וכפ"ז אני מבין מדרש ילקוט, ואת ובניך תחיי בנותר, עד שיחיו המתים, דאליהו רמז לצרפית ששמן זה קיים לעה"ב עד תחיית המתים. ועפ"ז אמר דוד המזמור, למנצח על השמינית הודינו וגו', ר"ל,

ואחר זמן ראיתי בספר מגלה עמוקות אופן ס"ז, שרמזו הרב הנזכר, ששם כתוב וז"ל, ונעשה הנס בח' ימים, בסוד, למנצח על השמינית, וז"ס מזמור ע"ה, הודינו לך וכו',

אם עוננו ענו בנו הלא גם בנו עשר ידות ממשמשיין בבני מעים מתחתכין וילך מנו"ח. ימים יוסר"ו אף לילות ופרשת נחלו"ת עד כי כשל ^{למנוח} כח. הלכתא גמירי לה והדברים עתיקים יסורין ממרקין לכל עסוקי"ם, ובני ישראל נאנחים ונאנקים, מלאים מפיקים בין הדבקים אבות נזיקים, ופטיש מכה אם אבן הוא נימות. לא לנו ה' לא לנו, קנא לשם קדשך אילת אהבים, עת לפרוס סוכת שלום ובן ישי חי, לו יאבה ה' סלוח. לשר"י לן מר הני אסורית"א להוציא ממסגר כבש"י דרחמנא, ולו יהיה הצא"ן קדשים שה פזורה ישראל, ולאסירים פקח קוח. והבית בהבנותו אבני נזר מתנוצצו"ת פנימה ממשבצות ורפידתו זהב אחרי הטוח. שם יזכחו זבחי צדק בהדי כבש"י עלה בכב"ש ופנה את איל"י הארץ כתו"ר האדם, יאמר נא ישראל, מה נכבד היום זה היום שקיונוהו יום טבוח. זבחי שלמים ופטרי רחמים, תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן, הוקשו למצותן כהנים בעבודתן כל צאן קדר יקבצו למען זבוח. קטר יקטירון חית"א דקטר"י, יקטיר"ו צדיקים לשם ריח לשם ניחוח. וקול בן לוי תסוב על שיר"ה ונבל"ה עמו כנור נעים עם נבל, כל זני זמרא מינא דזמ"ר נינהו להשתחוות ולשבו"ח. וכל ישראל שמחים מנפש ועד בשר בתי גואי ובתי בראי, יעלו חסידים בכבוד, חכמים כהגלו"ת נגלו"ת גילת ורנן, בחצרות אלהינו יפריחו את נפשי"ם לפורחו"ת פרח שושן, ותפרח כחבצלת פרוח. אז יאמרו בגוים לכו ונעלה אל או"ר ההר אל בית אלהי יעקב, וישטחו להם שטוח. אז נדברו הגדיל ה' לעשות עם אלה, על כן יאמר, טוב לחסות בה' מבטוח. וישראל עושה חיל לאור באור החיים

שתקנו, קרוב שמך, שהם כהני חשמונאי וכו', ע"ש. וזו היא שקשה על הרב ברכת שמואל, שכתבה מדנפשיה והוא מהרב מגלה עמוקות שהזכירו לעיל. גם מ"ש בסוד יג"ר שהדותא וכו', רוב דבריו כמעט הם שם בספר מגלה עמוקות. ומ"מ, מאי דכתיבנא בעניותין, דהגם דכבר מצאו שמן ללילה אחת תקנו ח', לרמוז תקון מדה שמינית, הוד, הנה נכון, ודברינו בכלל דברי הרבנים הנזכרים:

והנוש"א בא, יוסף ביום השלישי, ע"פ מ"ש רש"י, על פסוק, יחיינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו, יחיינו מצרת שתי בתי מקדשות, וביום השלישי, מקדש שלישי. הוא הדבר אשר דברתי, יוסף ביום השלישי, כי הנה, עם בני ישראל צול"ו לרוכב בערבות, יוסף ה' ידו לבנות בית המקדש שלישי, וזהו, יוס"ף ביום השלישי, ה' לו יבנה בית לתלית"א שכיחא, מקדש שלישי. ולמתי יהיה ההו"ד הזה, ורוח הקדש אומרת, זאת עשו וחיו, כלומר, עסקו בתורה הנקראת זאת, ועשו צדקה, כמ"ש, והיה מעשה הצדקה, ועל ידי התורה והצדקה תחיו, יתקיים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו, אמן כן יאמר ה', יעזרנו על דבר כבוד שמו, ויקנא ה' לארצ"ו ויחמול על עמו, יצמיח ישועה, אי אפשר שלא לצמו"ח. אנא ה' בחו"ס תעמוד, חוס ורחם על האי שופרא, הקם תקים סוכת דוד, שככה השבעתנו, גואלך ה' כימי נח. והנה עבדיך מוכים במשפט כל יסור"י, וישב ממנו השב"י ישראל את השבי ואת המלקוח. וידל ישראל, ד"ל מהכא אית ביה פרכא בעמק הבכ"ה, או דכו במדוכה מעוך וכתות או מרות.

התהלה והתפארת לחי עולמים ומרומם
על כל ברכה ותהלה: